

MUSEUMS

poster

NR. 2 / MARTS 2005
POST & TELE MUSEUM

Man binder os på mund og hånd...

- En gribende historie

Af Eva Wistoft Andersen

Besættelsestiden har et tag i os alle. Også os, der ikke har alderen til at have oplevet årene 1940-1945. Fascineret og skræmt lytter man til de få, som oplevede den tyske besættelse.

En tryk tro på at krig og besættelse er noget, der foregår uden for Danmarks grænser, forsøger man at forestille sig, hvilke situationer en almindelig dansker oplevede under besættelsen – og det er ikke kun en søgen efter, hvad der skete dengang, men også et forsøg på at se indad og spørge sig selv: „Hvad ville jeg have gjort?“, „Hvordan ville jeg have reageret?“

En ny udstillingsform

I det sidste halve års tid har et udstillingshold på Post & Tele Museum været i gang med forberedelserne til en særudstilling om kommunikation under besættelsen: „Man binder os på mund og hånd ...“.

Den 9. april 2005 – på 65 års dagen for den tyske besættelse af Danmark – kulminerer dette arbejde med åbningen af udstillingen, som ikke blot fortæller en ny historie, men også fortæller den på en ny og anderledes måde. Besøgende vil ikke opleve en traditionel udstilling med tekster og plancher. Denne udstilling vil fortælle sin historie i en forestilling af lys, lyd, billeder og genstande fra dengang ... og ikke mindst overraskende effekter.

En ny historie

Udstillingens fortællinger handler om mennesker, begrænsninger, kontrol og kommunikation; om censur på breve, telegrammer, presse og radio, aflytninger og forbud, om hemmelig og illegal kommunikation og om telefonselskaber, der opfordrer til færre telefonsamtaler. Det er også en fortælling om de mange mænd og kvinder, der arbejdede for, at brevene kom frem, og telefonsamtalerne blev stillet igennem.

Medarbejderne i Post & Telegrafvæsenet og i telefonselskaberne sad i besættelsesårene i en underlig situation som tjenestemandsansatte i virksomheder, der var vigtige brikker i den danske regerings samarbejde med den tyske besættelsesmagt. Var det muligt at holde sig tro mod både tjenestemandsløftet og egen samvittighed – eller var der situationer, hvor love og regler måtte brydes i en højere sags tjeneste?

Med sådanne spørgsmål i baghovedet har udstillingsholdet været på jagt efter besættelsestidens kommunikationshistorie. Mange pensionerede medarbejdere har delt deres historier med os gennem spændende og indholdsrige interviews. Historier fra dem, der arbejdede under besættelsen og med egne øjne så en tysk soldat forbløde, spiste kartofler, der var frosset i vinterens løb, tændte op i gasgeneratoren, fjernede breve til Gestapo, kørte igennem de mørklagte byer på dårlige dæk eller udførte illegalt arbejde under tysk overvågning.

Mange af disse historier er sat

ind i udstillingens store rammehistorie, hvor besættelsen, samarbejdet, modstanden, hverdagens problemer, folkestrejken, den politiløse tid, befrielsen og retsopgøret hører hjemme.

Det er første gang, der kommer fokus på kommunikation under besættelsen, og det sker i en ny, overraskende udstillingsform. En spændende oplevelse, der forhåbentlig vil vække genkendelse hos nogle og give indsigt hos andre.

Udstillingen finder du i museets festsal på 4. sal i perioden 9. april-23. oktober 2005.

I forbindelse med særudstillingen er der udgivet et temahæfte, som kan købes i museets butik for kr. 79,-. Hæftet kan også bestilles via museets hjemmeside. Ved postordre tillægges porto.

Et typisk eksempel på vareknapheden under besættelsen 1940-45: En lappet postsæk.

En postbil med en trækulsgenerator. Billedet er taget under den politiløse tid i besættelsens sidste ni måneder. Derfor blev postbilen bevogtet af en betjent fra Civillbeskyttelsen.

Af Mark Mau

Besættelsen var præget af materiale-mangel og rationeringer. Man måtte spare på alt, fra papir og gummi til benzin og kobber. Hverdagen for de 25.000 medarbejdere i post- og telegrafvæsenet og telefonselskaberne var fyldt med forhindringer og problemer.

Den pensionerede postmester Erik Svane fra Albertslund husker tydeligt den store papirmangel under besættelsen, da han arbejdede som afløser under Overpostmesterembedet i København:

Vi var nogle stykker, der blev sat ind i Generaldirektoratets hovedarkiv og gennemgik gamle arkivsager, og der skulle vi dels vurdere, om det i det hele taget var noget, der skulle gemmes -, hvis det var rene admini-

Benzinmanglen resulterede i, at postvæsenet igen måtte tage de hestetrukne pakkevoage i brug.

strationssager, så kunne det gå til makulatur, men de akter, som var skrevet på folio, dobbeltfolio [...], hvis ikke der var skrevet noget på bagsiden, så rev man dem fra hinanden, og så blev papiret, der ikke stod noget på, brugt til notesblokke. Dem var der jo også mangel på.

Der var ikke mangel på fødevarer under besættelsen, men på importerede råstoffer, som måtte rationeres. I de fem lange besættelsesår var Danmark nemlig afskåret fra

de oversøiske markeder i Amerika, Afrika og Asien, hvor de vigtigste råstoffer kom fra. Jo længere besættelsen skred frem, jo flere råvarelagre slap op med store konsekvenser for befolkningen.

Cykeldæk blev skiftet ud med træringe, fordi kautsjuk og rågummi ikke længere kunne skaffes. Bilerne måtte på grund af benzinmanglen udstyres med en trækulsgenerator. Nogle postbiler blev endda taget helt ud af drift og er-

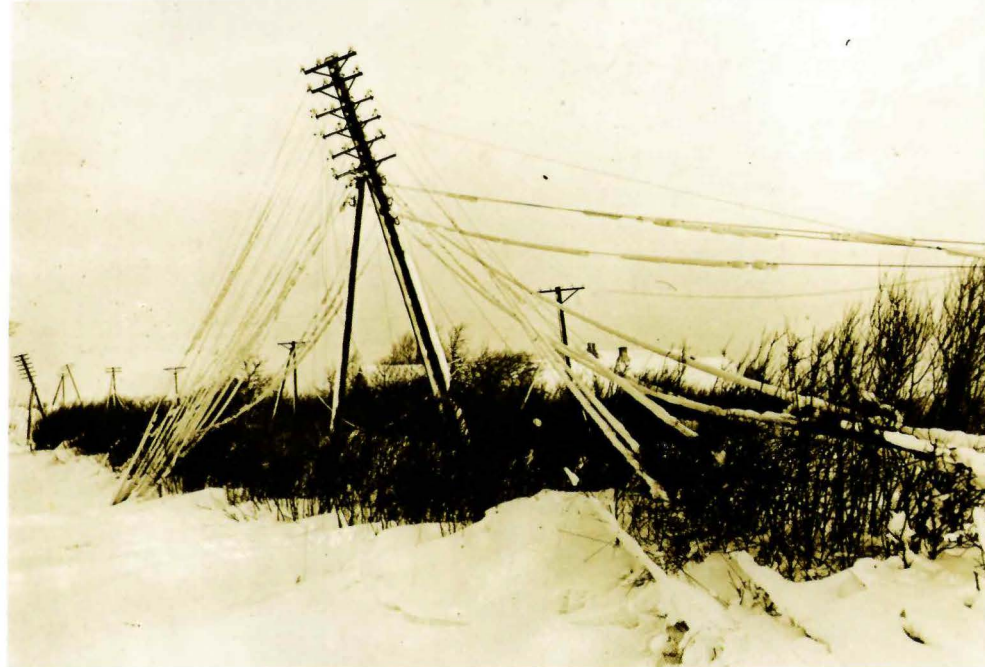

stattet med gamle, hestetrukne pakkevogne. Og da man ikke kunne få bomuld og cellulul, blev medarbejderne nødt til at tænke kreativt, når nye postsække skulle fremstilles. Besættelsens postsække blev således lavet af gammelt papir, siv, brændenælder, halm, kartoffeltoppe og træ.

Isvintrene

Mens medarbejderne begyndte at vænne sig til deres rationerede hverdag, viste vejret sig i de første besættelsesår fra sin barske side. Tre strenge isvintre i træk satte P&T og telefonselskaberne på en hård prøve. Vinteren 1941/42 blev den koldeste vinter i mands minde med temperaturerne helt ned til 30 frostgrader. Posten kunne klare transporten over de isdækkede bælter og stræder med specielle isbåde. Men omkring den 15. marts 1942 ramte et kraftigt isslag hele landet. Telefonstængerne knækkede som tændstikker under centimetertyk is på ledningerne, og telefontrafikken blev afbrudt. Medarbejderne måtte i flere måneder indsamle kilometervis af nedfaldne telefonledninger, der var lavet af kobber. Kjeld Havre, som dengang var telefonarbejder hos Jydsk Telefon-Aktieselskab i Ålborg, huskede i 1989 dette møjsommelige oprydningssarbejde:

Alt, hvad vi kunne skrabe sam-

En del af de mange afbrudte luftledninger efter isslaget i 1942.

men af gamle handsker ved familien, dem brugte vi. De blev slidt op, for der er ikke noget som en kobbertråd. Man synes godt nok, den er pæn blank, men når først den er irret, så æder den alt, og den æder huden af fingrene – det hele bliver grønt.

Aluminium får værdi

De knækkede kobberledninger, som telefonarbejderne indsamlede, blev omhyggeligt sat sammen igen på særlige værksteder. Kobbermanglen var nemlig akut i hele landet. Derfor måtte den danske stat iværksætte en indsamling af

1-, 2- og 5-øres kobbermønter, der blev erstattet med mønter af aluminium. Befolkningen begyndte dog samtidig at hamstre de kostbare kobbermønter, hvilket fik den konsekvens, at der også opstod mangel på småmønter. Derfor blev der under besættelsen fremstillet særlige „frimærkepenge“, der blev brugt som nødmønter.

Den 5. maj 1945 kunne hele Danmark fejre befrielsen, men varreknapheden blev pga. valutamangel og handelsrestriktioner ved med at præge hverdagen helt op til 1953, da de sidste rationeringer blev ophævet.

Posten måtte ofte transporteres over bælter og stræder i isbåde. Her ses en posttransport over isen mellem Frederikshavn og Hirsholmene i marts 1940.

Et 1 øres frimærke tjener som en 1 øres mønt.

For bud og hvermand

Af Birgitte Agersnap

Den 31. marts i år er det 225 år siden Postgården i Købmagergade blev taget i brug som posthus.

Fra Marskalsgård til Postgård

Postgården i Købmagergade stammer fra tiden efter Københavns brand i 1728. Gården var i længere tid ejet af Kong Christian VI, som benyttede den til bolig for overhofmarskallen, hvorfor den længe hed „Marskalsgården“. Siden kom den på private hænder, indtil Staten købte bygningen, og Generalpostamtet i 1780 indrettede den til postgård – en nyhed, der den 29. marts 1780 blev bekendtgjort i avisen. Siden da har et postkontor haft til huse her.

Et værdigt palæ ...

Gården blev opført i årene 1729-32 af oversekretær i Det Danske Kancelli, Christian Møinichen, som hovedfløj i et firfløjet anlæg. Arkitekten bag var Philip de Lange, som tog fra Holland til København for at søge arbejde efter byens store brand. Han rejste bygningen i stilfærdig senbarok stil inspireret af den hollandske arkitektur. Som et stort palæ knejser det selvbevidst midt i byen. Harmonisk og værdigt, elegant uden at være prangende udstråler det en ambitiøs borgers værdier under enevælden, hvilket sikkert har haft betydelig indflydelse på statens køb af bygningen.

I dag står hovedbygningens fa-

cade stort set, som den blev bygget. Det øvrige har derimod undergået store forandringer. I 1875 nedrev man de gamle længer langs Val-kendorfs-gade for at opføre nye i samme stil som hovedbygningen, og hovedporten mod Købmagergade blev til forstue, så al diligencekørsel med post- og personbefordring udgik fra Løvstræde. Bygningskomplekssets indre tilpasses til stadighed nye krav og behov – f.eks. disponerer Post & Tele Museum i dag over hovedbygningens 3. sal.

... og landets ældste posthus

Da posten rykkede ind i bygningen i 1780 var det med samtlige kontorer for ridende og agende [kørende] poster, som tilsammen dannede Københavns Postvæsen. På dette tidspunkt boede omkring 100.000 borgere i København.

Postvæsenet voksede hastigt – i takt med indbyggertal og kommunikationsbehov. I slutningen af 1860'erne holdt mange post- og teleinstanser til i Postgården. Der var både Generalpostdirektoratet, Overpostmesteren i København, Brevpost-, Pakkepost-, Fodpost- og Avispostkontorerne, Telegrafdirektoratet, Telegrafkontoret, Telegraf-

ingeniøren og Telegrafvæsenets Materialeforvaltning. Pladsen var trang. I 1891 erhvervede Staten sig derfor også karréens modsatte hjørne ud mod Købmagergade og Løvstræde.

I 1912 blev der lidt bedre plads. Det år blev nemlig Centralpostbygningen i Tietgensgade indviet tæt på den da nye banegård, og de centrale postkontorer, Postvæsenets centrale ledelse og Københavns Overpostmester flyttede ud af gården, og i 1916 flyttede al telegrafi og statslig telefoni over i det nybyggede Hovedtelegrafkontor, Købmagergade 37. Tilbage i Postgården blev kun Købmagergades Postkontor. I dag har det – udover af Post & Tele Museum – fået selskab af to andre afdelinger: Regnskabscenter Øst, og Postområde København K, som varetager de ca. 103.000 daglige brevforsendelser fra og til indre by. Posthuset i Købmagergade kan således bryste sig af at være landets ældste posthus i uafbrudt funktion.

Post & Tele Museum markerer Postgårdens 225-års jubilæum med en udstilling i museets foyer året ud.

Postgården i Købmagergade. Billedet er signeret 1880, hvilket næppe er korrekt, eftersom indkørselsporten blev flyttet ved ombygning omkring 1875. Billedet er derimod det eneste tilgængelige, som viser facaden med pudset flade, sådan som den fremstod i mange år.

Et personligt „frimærke“

Af Liv Skovholm Nielsen

Det er de færreste forundt at få lov at illustrere et rigtigt frimærke. Hele sommeren giver Post & Tele Museum nu gæsterne mulighed for at prøve deres evner som frimærkekunstnere i museets frimærkeværksted.

Hvert år tegner flere tusinde børn deres eget „frimærke“, når de besøger museet med skolen eller på kulturnatten. Nu åbnes frimærkeværkstedet for museets gæster hele sommeren. Besøgende i værkstedet får udleveret en skabelon, der er 9 gange større end det færdige

mærke. Når de er færdige med at tegne, kan de følge processen, fra motivet scannes, og til det kommer ud af printeren som et helt ark mærker, som de får med sig hjem.

Grænseløse muligheder

Der er ingen grænser for, hvilke motiver der i tidens løb er udkommet på frimærker, og mulighederne er mange, hvis man vil leve op til mangfoldigheden blandt verdens frimærker. I Norge har man bl.a. udgivet frimærker med en pirclops og en ostehøvl, og i Danmark er der udgivet frimærker med alt fra mobiltelefoner til legoklodser. På verdensplan er der udgivet over 100 frimærker med motiver inspireret af H. C. Andersen og hans eventyr.

Værkstedet vil være udsmykket med et udvalg af de børnetegninger, museet har gemt fra de mange børn, der hidtil har benyttet sig af tilbuddet.

Aktiviteten varer fra 17. maj til 7. august 2005. Det er gratis at deltage, når entreen til museet er betalt.

Nogle af de mange flotte børnetegninger, der er blevet til på Post & Tele Museum.

Kære læser ...

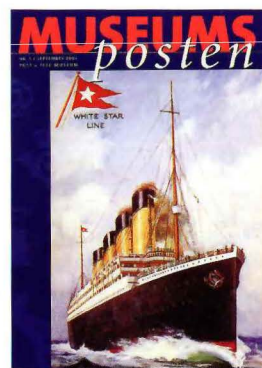
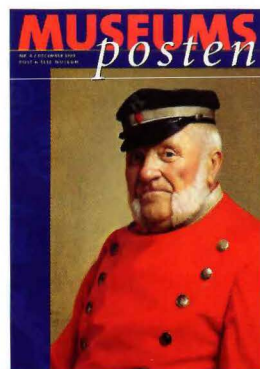
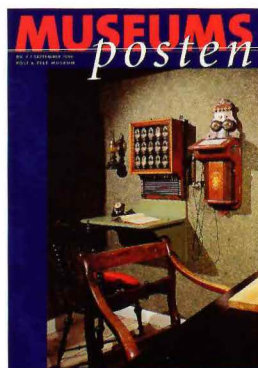
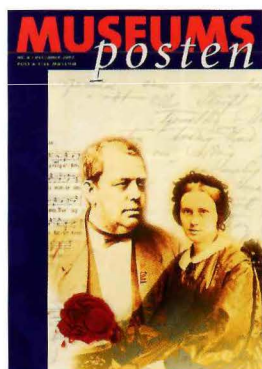
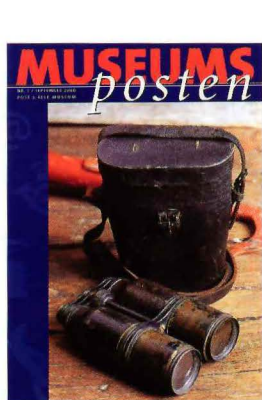
Af Liv Skovholm Nielsen

Hjælp os at gøre MuseumsPosten bedre og deltag i en lodtrækning om tre gavekort til Post & Tele Museums butik til en værdi af henholdsvis 300 kr., 200 kr. og 100 kr. Vinderne får direkte besked inden udgangen af maj 2005.

MuseumsPosten har eksisteret siden 1994 som et gratis magasin, der hvert kvartal fremlægges i posthuse, telebutikker og biblioteker i hele landet, ligesom enhver kan få det tilsendt ganske gratis. Bladet udkommer i et oplag på 36.000 stk. og har for tiden 8.686 private abonnenter, hvoraf 578 er bosiddende i udlandet.

Vi håber, at du vil bruge fem minutter på at udfylde spørgeskemaet

nedenfor og sende det til os senest den 30. april 2005. Vi betaler porto for indenlandske forsendelser. Svar fra abonnenter i udlandet er velkomne, men de skal forud frankeres. Oplysningerne vil vi kun bruge internt, og anonyme besvarelser er meget velkomne. Hvis du vil deltage i lodtrækningen om gavekort, må vi dog bede dig anføre navn og adresse på besvarelsen. På forhånd mange tak for hjælpen.

S P Ø R G E S K E M A

bedes venligst udfyldt (husk bagsiden) og returneret senest den 30. april 2005.

1. Hvor har du fået dette eksemplar af MuseumsPosten fra?
Bibliotek ☐ Posthus ☐ Telebutik ☐
Jeg er abonnent ☐

Andet _____

2. Hvilket emne interesserer dig mest i MuseumsPosten (sæt gerne flere krydser)?

Posthistorie ☐ Telehistorie ☐ Frimærker ☐

Andet: _____

3. Har du på noget tidspunkt købt bøger eller andre varer gennem MuseumsPosten?

Ja ☐ Nej ☐

4. Ønsker du fortsat mulighed for at købe bøger eller andre varer gennem MuseumsPosten?

Ja ☐ Nej ☐

5. Finder du oplysningerne om udstillinger og aktiviteter på Post & Tele Museum interessante?

Ja ☐ Nej ☐

POST

Sendes ufrankeret
Modtageren
betaler portoen

**MuseumsPosten
Post & Tele Museum
Postboks 2053
+++ 1590 +++
1045 København K**

København K er kortlagt

Af Erik Jensen

Opråbet i sidste nummer af MuseumsPosten bar frugt. Til foråret kan alle interesserede med museets frimærkeguide til det indre af København i hånden se samtlige de steder, der har optrådt som motiv på frimærker.

Fire købere af bogen „København København – en by på frimærker“ reagerede på efterlysningen. Alle fire vidste, hvor i Rigsgade man kan se det sted, der blev vist på frimærket fra 1981. Tre af dem bor selv eller har boet i kvarteret, men det var alligevel den fjerde – en jyde – der leverede det endegyldige bevis.

Christian Jacobsen i Stoholm

Jyll. blev for over 20 år siden interesseret i at få en nærmere stedfæstelse af frimærkemotivet, og han kontaktede derfor den fotograf, hvis foto i sin tid havde dannet baggrund for rentegning og gravering af frimærket. Fotografen, K. Helmer Petersen, besvarede forespørgselen således i et brev dateret 29. juni 1984:

Til Deres orientering kan jeg oplyse, at motivet på det af mig fotograferede frimærke er hjørnebygningen Rigsgade – Klerkegade i København.

Turbeskrivelse

Til købere af museets guide foreslår vi denne rute til det nye mål:

Efter lokalitet 8, Rosenborg, følges Øster Voldgade til Georg Brandes Plads. Drej til højre ad Sølvgade og til venstre ad Rigsgade, som følges til Klerkegade, der er

første vej på højre hånd. Bygningen på frimærket ligger på hjørnet nærmest Sølvgade. Herfra fortsættes ad Rigsgade til man er tilbage på ruten ved lokalitet 9.

Europæisk byfornyelseskampagne 1981.

Motiv fra Rigsgade.

6. På en skala fra 1 til 5 i hvor høj grad er du tilfreds med indholdet af bladet?

I ringe grad ① ② ③ ④ ⑤ I høj grad

Kommentarer _____

7. Ville du være villig til at betale fx 50 kr. om året for at få MuseumsPosten tilsendt?

Ja ☐ Nej ☐

Evt. kommentar _____

8. Har du besøgt Post & Tele Museum inden for det seneste år?

Ja ☐ Nej ☐

Hvis ja

8A. I hvilken anledning besøgte du Post & Tele Museum?

For at se en særudstilling ☐ For at handle i butikken ☐

For at se den permanente udstilling ☐

For at spise i Café Hovedtelegraf ☐

Andet _____

9. Kender du Post & Tele Museums hjemmeside www.ptt-museum.dk?

Ja ☐ Nej ☐

10. Hvor ofte benytter du internettet?

Hver dag ☐ Et par gange om ugen ☐
Et par gange om måneden ☐ Aldrig ☐

11. Generelle oplysninger:

Køn: Mand ☐ Kvinde ☐

Alder _____ Postnummer _____

Antal personer i husstanden _____

Samler du på frimærker?

Ja ☐ Nej ☐

Er eller har du været ansat i TDC A/S eller Post Danmark A/S?

Ja ☐ Nej ☐

Navn og adresse (oplyses kun ved deltagelse i lodtrækning)

Skemaet bedes venligst indsendt senest den 30. april 2005.

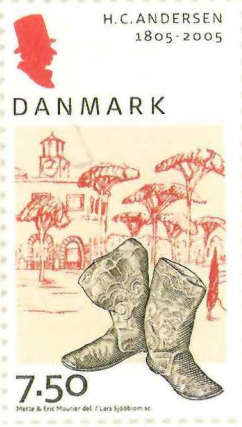
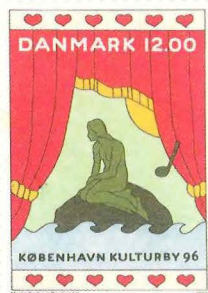

Kære H. C. Andersen

Du har gjort det godt! Dine fantasifulde og alligevel jordbundne eventyr har begejstret alle børn og barnlige sjæle, og alle vi andre med. Du er blevet verdensberømt – ikke blot over hele kloden, men så sandelig også i lille Danmark.

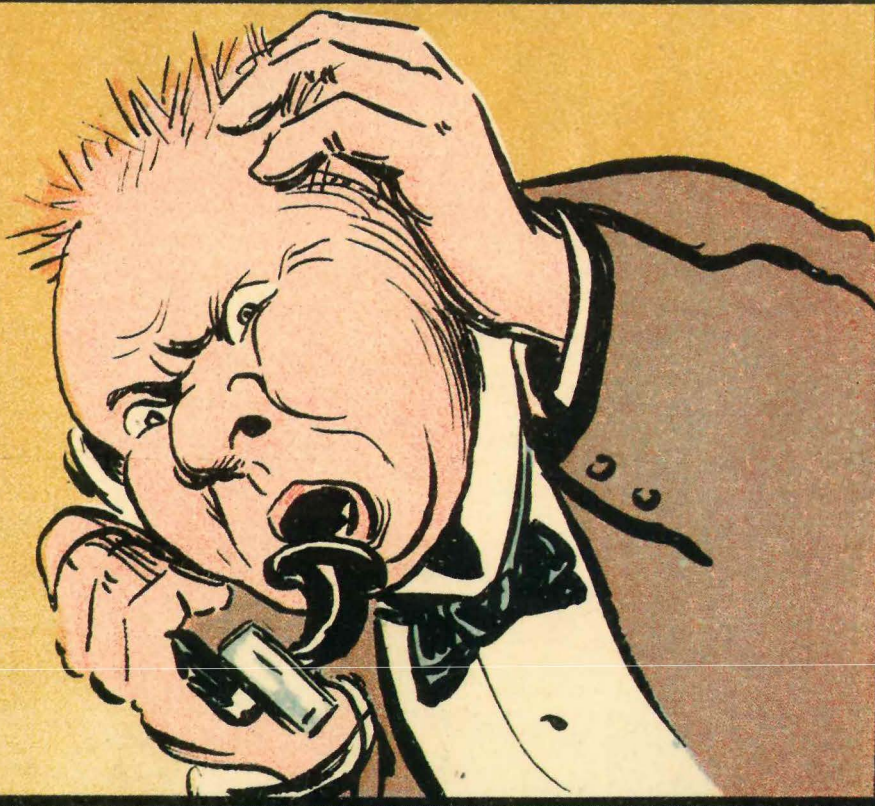
Så berømt er du, at du fuldt fortjent indtager den absolutte hædersplads som den privatperson i hele kongeriget, hvis liv og gerning har sat sig spor i allerflest frimærker. Siden 1935 har du og dine eventyr leveret baggrund for motiverne til ikke mindre end 19 forskellige frimærker. Og i december 1964 fløj du for første gang verden rundt i din flyvende kuffert som frimærkepåtryk på aerogrammer. Du ved, de dér hele med, har du også leveret stof til julemærkerne i 1975 og 1994 – med 17 forskellige papirklip og 50 eventyrillustrationer. Det er da et fantastisk eventyr!

Med kærlig hilsen
Erik Jensen
Post & Tele Museum

Alle danske frimærker og julemærker med H. C. Andersen-motiver kan opleves i Café Hovedtelegraf samt i Frimærkekabinettet fra 14. juni til 13. november 2005.

(Hr. Petersen har 3 Gange faaet galt Nummer. Nu ringer han for 4de Gang og siger irriteret): — Hør! Min gode Frøken! Kunde De nu ikke for en Gangs Skyld gøre mig den Tjeneste at tage fejl — og give mig det rigtige Nummer.

Telefonens fortrædeligheder

Af Martin Johansen

Da telefonen i 1879, kun tre år efter Alexander Graham Bells opfindelse, dukkede op i Danmark, var det som én blandt et væld af tekniske dingener, der skulle vrime frem i tiden fremover. Men med ny teknik følger, som alle ved, også nye problemer.

Telefonen havde en imponerende gennemslagskraft hos den danske befolkning, og med mange abonnenter opstod grundlaget for en bred opfattelse af, hvad telefonen var for en størrelse. Henrykkelsen over den moderne tekniks muligheder var ikke til at tage fejl af, men dens mange problemer var heller ikke til at komme uden-

om. Der var megen menneskelig indblanding, før et telefonopkald nåede sin modtager, og kombineret med teknikkens indbyggede svagheder kunne meget gå galt.

Klods-Hans & Co.

Et sted, hvor sådanne sager kunne debatteres, var i tidens store udbud af illustrerede tidsskrifter: Vittigheds- og satireblade, vejledninger i god husholdning og det nyeste fra videnskabernes spændende verden var blandt de tilbud, som datidens danskere kunne vælge mellem. Blandt vittighedsbladene var der tre, der ofte havde telefoniens fortrædeligheder på dagsordenen: Punch, Puk og Klods-Hans. De afløste hinanden i perioden 1873-1926 og henvendte sig især til borgerskabet – velstillede Københavnerne, der havde råd til tjenestefolk, moderigtig beklædning, forlystelser og ikke mindst telefonen.

En krydsning

Efter århundredskiftet var telefonen så udbredt blandt borgerskabet, at de fleste folk kendte til dens små særheder. Ignorerede en ung frøken en herre, kunne han fx sige: „Er De telefondame?“, med slet skjult hentydning til ventetiden, der kunne være, når en samtale skulle forbindes på telefoncentralen. Blandt andre problemer, som de hårdt prøvede telefonistinder måtte høre for, var krydstale og gale forbindelser.

Krydstale, støj og dårlig lydgen-givelse var nu ikke telefonistinder-nes skyld. Når de sårbare tråde på telefonpælene rammes af fugtigt vejr, opstod hyppigt krydstale og støj, mens lange kabelforbindelser dæmpede lyden, så der skulle råbes meget højt og tydeligt.

Gale forbindelser derimod kunne både skyldes kunden og telefonistinden. Selskaberne for-

Fra Klods-Hans
den 10. september
1909. Det Konge-
lige Bibliotek.

flere gange i træk, som det fremgår af billedet af en frustreret telefonkunde, der dog ikke helt har mistet sin humoristiske sans.

Humoristisk sans havde komikeren Sophus Erharth til gengæld ikke i sin revy-sketch „Min Telefon“ fra 1909. Her vil han ringe kæresteren op for at byde på en aften i byen med champagne og østers, men alt for sent opdager han, at det er skrædderen, der er i den anden ende af røret – og han har penge til gode. Et opkald for at låne penge af venningen går ikke meget bedre. Forslaget om at tage med i byen og stikke konen – „den gamle Kælling“ – en plade falder fuldstændig til jorden, da det naturligvis er hende, han har fået fat på. Sidste opkald lykkes dog. Det er til centralen og ender: „Nu kan De have hele Deres Telefon og Deres Skidt for Dem selv, for nu kan det fandenlynemig være slut! Færdig!“

søgte at opdrage kunderne til klar og tydelig tale, når et opkald ønskedes stillet igennem. Men telefonistinden kunne jo høre galt og slutte forbindelsen til et forkert nummer eller komme til at overse, at linien var optaget. Datidens omstillingsborde gjorde det faktisk muligt at koble flere samtaler på samme ledning.

Så det er svært at afgøre, om „krydsningen“ på den viste tegning fra 1907 skyldes fugtigt vejr eller en fortravlet telefonistinde ...

Gale forbindelser

Netop de gale forbindelser var imidlertid kundernes største klagepunkt. Telefoncentralerne var stressende arbejdspladser, som krævede koncentration og god hukommelse. De små klapper, der ved kontakterne faldt ned, når en abonnent ønskede en samtale, kunne i travle perioder lyde „som af Haglvejr mod Ruden“, som man skrev i Illustreret Tidende allerede d. 27. januar 1884. I dette stormvejr skete det, at telefonistinden fik koblet kunderne forkert sammen. Til tider

Fra Klods-Hans den 12. maj 1907. Det Kongelige Bibliotek.

DET SKER PÅ POST & TELE MUSEUM:

Frimærkeudgivelser

4. maj 2005 udgives to frimærker i anledning af 200-året for August Bournonvilles fødsel, to frimærker med temaet „Danske søfolk i allieret tjeneste“ 1939-1945 og to EUROPA-frimærker over temaet „Gastronomi“.

24. august 2005 udkommer et frimærke i anledning af den internationale designudstilling INDEX:2005 samt de sidste fire frimærker i serien „Frimærkekunst“.

Til 30. december 2005

For bud og hvermand

Købmagergade Postkontor gennem 225 år. Danmarks ældste postkontor har den 31. marts 2005 fungeret uafbrudt i ikke mindre end 225 år. Det markeres med en særudstilling i foyeren i stueetagen. Omtalt på side 5.

Fra 9. april til 23. oktober 2005

Man binder os på mund og hånd...

Kommunikation under besættelsen.

Museet præsenterer en helt ny type udstilling, hvor publikum guides gennem udstillingen via filmsekvenser og utraditionelle indslag, der alle har besættelsestidens kommunikationshistorie som omdrejningspunkt. Se omtalen på siderne 2-4.

Til 30. april 2005

Kitsch & Kuriosa

Post & Tele Museum har stået på hovedet i samlingerne og fundet skøre, sjove og sjældne genstande frem. Så hvis du tror, at Post & Tele Museum kun er postkasser og telefoner, så kom ind og bliv overrasket. De kuriøse genstande bliver præsenteret på Balkonen, 1. sal.

Fra 17. maj til 7. august 2005

Et personligt „frimærke“

Tegn dit eget „frimærke“ i sommerens frimærkeværksted på Balkonen på 1. sal og få et helt ark med hjem. Se omtalen side 6.

Til 31. december 2005

H.C. Andersen på rejse med posten

Tag dine børn med på opdagelsesrejse med vores familieguide i hånden og vis vejen til eventyr, gemte skatte, ildsprudlende drager og kæmpestore søslanger. For børn fra 5 til 10 år.

Café Hovedtelegraf

Til 12. juni 2005

Hovedtelegraf

Museets café har fået sit navn efter Hovedtelegrafkontoret, der lå i museets bygninger fra 1923 og frem. Udstillingen viser fotos fra årene med telegrafi.

Fra 14. juni til 13. november 2005

H. C. Andersen på frimærker

Danmarks verdensberømte digter er i tidens løb blevet hædret på ikke mindre end 19 forskellige danske frimærker, et aerogram og 67 forskellige julemærker. Se et udvalg i stor størrelse i cafeen og de små originaler i Frimærkekabinettet på 3. sal. Omtalt på side 9.

NET-butik

Besøg museets butik på www.ptt-museum.dk, hvor du nu kan handle online med dit Dankort.

MUSEUMS posten

NR. 2 / MARTS 2005

Udgivet af:

© Post & Tele Museum

- en fond stiftet af

Post Danmark A/S og TDC A/S.

Redaktion:

Birgitte Wistoft (ansv.)

Erik Jensen

Layout: Finn Evald

Repro og tryk: Holmen Center-Tryk,
Holbæk

MuseumsPosten udkommer fire gange årligt og tilsendes gratis ved henvendelse til museet. Næste nummer udgives i september 2005.

Oplag: 36.000

ISSN 0909-1920

Forsiden: En bevæbnet, dansk postembedsmand bevogter indgangen til Postgården og Hovedtelegrafstationen i København den 4. oktober 1943.

Åbningstider:

Museet

Tirsdag-lørdag kl. 10-17, onsdag dog kl. 10-20,

søndag kl. 12-16. Mandag lukket.

Café Hovedtelegraf

Købmagergade 37, 5.

Tlf. 33 41 09 86

Samme åbningstider som museet, men køkkenet lukker en time før museets lukketid og er også lukket kl. 16-17.30 på onsdage.

Studiehuset

Valkendorfsvej 9

Tlf. 33 41 09 00

Åbningstid:

Tirsdag-fredag kl. 10-15 samt den første lørdag i måneden kl. 10-15.